

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE UNITI-VĂ!

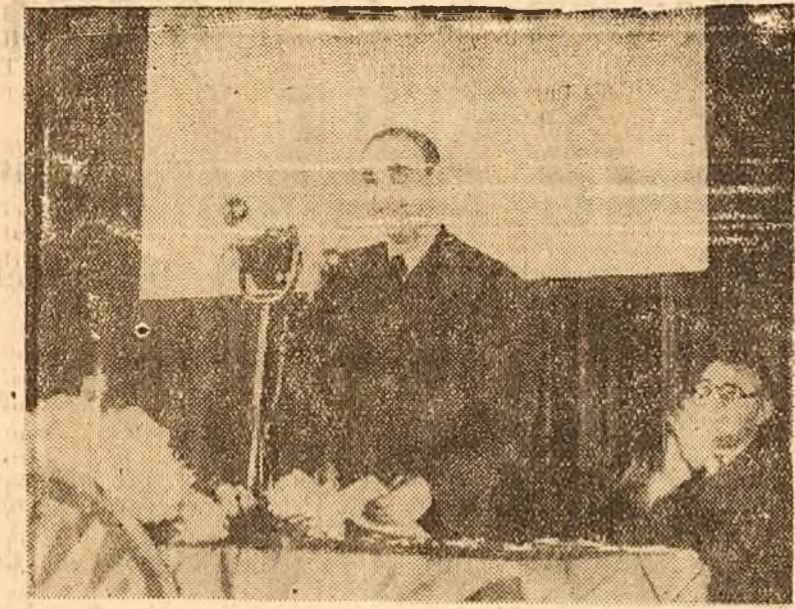
Scanteia

ORGAN CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMAN

DIRECTOR:
MIRON CONSTANTINESCU

TELEFOANE:
Centrala: 3.26.20
Abonamente lunar: 120 lei
pe trei luni: 350 lei
Abonamente pentru țărani, muncitori și învățători lunar: 100 lei
Cont cec poștal Nr. 1381

Redacția și Administrația
Str. Dobrogeanu Gherea, 6
Faxa poștală plătită în numerar
conf. aprob. Dir. G-Rale P.T.T.
118.578/943

De câteva minute așteaptă tov. Gheorghiu-Dej să se potolească în urma aplauzelor, să poată vorbi. În spate se vede telegrama de felicitare — marșă — trimisă de tov. Gheorghiu-Dej, Brigăzilor victorioase.

EMOȚIONANTA SĂRBĂTORIRE A BRIGĂZILOR „GH. GHEORGHIU-DEJ”

Realizarea conductei Agnita-Botorca asigură industriei din București, regiunii Prahova și Brașov combustibilul necesar pentru mărirea producției, PENTRU IEFTINIREA MĂRFURILOR

Scepticii au zâmbit, când UTM-iștii și-au luat răspunderea construirii conductei dar tinerii muncitori ai brigăzilor voluntare au aprins cu elanul lor flacăra întrecerii patriotice, a muncii conștiente și entuziaste pentru Patrie și popor, dealungul celor 51,5 km. pe uriașul șantier dela Agnita la Botorca și Cetatea de Baltă.

Numai o conștiință adâncă a rolului istoric al clasei muncitoare, numai un înalt nivel politic și moral, pot explica ritmul furtunos al acestei opere

— Pentru prima oară tinerii care au format osatura uriașului șantier, veneau dintr'o organizație de tineret pe care lupta și experiența a maturizat-o și a călîit-o, proveneau dintr'o organizație educată și crescută de **PARTIDUL COMUNIST ROMAN**

CALEA PE CARE MERG TINERII MUNCITORI ESTE CALEA INTREGEI CLASE MUNCITOARE DIN ROMÂNIA

— a spus tov. Gh. Gheorghiu-Dej, în emoționantul său discurs dela „Scala”

Vorbind la adunarea dela Scala, tov. Gh. Gheorghiu Dej a spus:

DOMNILE PRIM MINISTRU, DOMNILOR, MINISTRILOR, TOVARĂȘI BRIGADIERI ȘI BRIGADIERE, TOVARĂȘI VOLUNTARI!

IN NUMELE ȘI DIN ÎNSĂRCINAREA COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN PERMITEȚI-MI SĂ VĂ TRANSMIT UN SALUT FIERBİNTE ȘI FELICITAREA PENTRU MĂREȚĂ LUCRARE REALIZATĂ DE BRIGĂZILE DE VOLUNTARI DELA AGNITA-BOTORCA.

ROLUL TINERETULUI MUNCITORESC ca unul din factorii reconstrucției țării, își găsește în lucrarea de interes național dela Agnita-Botorca un strălucit exemplu.

Increderea pe care Guvernul și-a manifestat-o apelând la munca voluntară a tinerilor, s'a dovedit a avea temeiuri puternice. Increderea în tineret, convingerea că el, pentru care se pregătesc condiții mai bune de viață, va putea realiza mai mult și mai bine este însăși ilustrarea vie a credinței în progres, care însușește lupta Partidului nostru.

Când tinerii muncitori au fost chemați să-și încerce puterile și să-și ia răspunderea construirii conductei care trebuie să aducă în Capitală gazul metan, mulți sceptici au zâmbit. Alții au declarat că lucrarea nu va putea fi înfăptuită până la 15 Decembrie, termenul stabilit de Comisia Ministerială pentru Redresarea Economică și Stabilizarea Monetară.

Dar tinerii muncitori ai brigăzilor voluntare, au aprins cu elanul lor flacăra întrecerii patriotice a muncii conștiente și entuziaste pentru Patrie și popor, dealungul celor 51½ km. dela Agnita la Botorca și Cetatea de Baltă, pe acest uriaș șantier. Ei au lucrat acolo zi și noaptea, pe ploaie și zăpadă, în frig și în șanturile pline de apă.

Brigăzile locale dela Mediaș, Târnăveni, Sibiu, Sighișoara s'au ridicat în scurta vreme la nivelul brigăzii venită din București, atât în privința randamentului muncii, cât și ca disciplină și moralitate.

Alături de băieți au lucrat și fetele, atât la conductă, cât și în gospodăria brigăzilor.

Li s'a fixat data de 15 Decembrie pentru terminarea conductei, sarcină foarte grea de îndeplinit fără o muncă arătată de un spirit nou. Pentru această lucrare ar fi fost necesare șase luni de lucru esențial și întens, într'un anotimp prielnic. În

Iată sala. Se văd cei șapte sute de brigadieri în salopete. Împreună cu ei sunt delegații ai tinerilor țărani și ai lucrătorilor ce au muncit voluntar pe șantierul dela Agnita-Botorca.

„VREM UN NOU ȘANTIER!”

Așa au răspuns sutele de brigadieri măreței sărbătoriri ce li s'a făcut

În mijlocul unui entuziasm de nedescris, au mai luat cuvântul, felicitând pe tinerii UTM-iști de dr. Petru Groza, tov. Gh. Apostol, Chivu Stoica și Gh. Florescu.

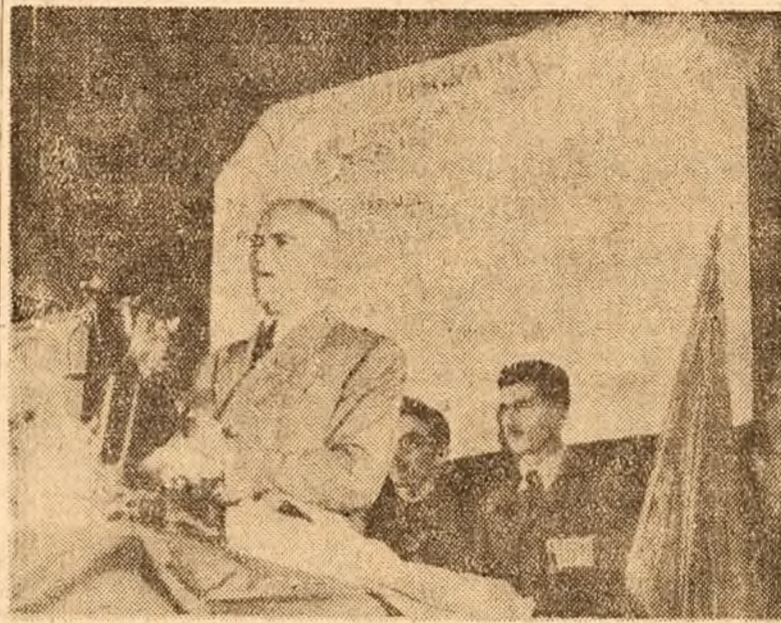
Vibrantul salut al lui Radomir Golubovici, ambasadorul Iugoslaviei Insulețita manifestație făcută Mareașului Tito

Pentru cei care am urmărit și am sprijinit, dela înființarea ei, lupta Uniunii Tineretului Muncitoresc, meatingul de Joi dela Scala a fost prilejul unei puternice și mari bucurii.

Nu că ne-ar fi lipsit încrederea în tineretul nostru muncitoresc care are în urma sa o atât de glorioasă tradiție de luptă pentru patrie. Dar așa cum spunea tovarășul Gheorghiu Dej, **„INCREDEREA ÎN TINERET, CONVINGEREA CĂ EL, PENTRU CARE SE PREGĂTESC CONDIȚII MAI BUNE DE VIAȚĂ, VA PUTEA REALIZA MAI MULT ȘI MAI BINE, ESTE ÎNSĂȘI ILUSTRAREA VIE A CREDINȚEI ÎN PROGRES CARE ÎNSUFLEȚEȘTE LUPȚA PARTIDULUI NOSTRU”** Și iată că entuziasmul, spiritul de luptă, înalta conștiință de clasă și nivelul politic al brigadierilor și al miilor de U.T.M-iști care au participat la meatingul dela Scala, ne-au arătat că în greaua luptă pentru fâurirea unei puternice democrații populare care să deschidă României calea spre socialism, poporul nostru se poate bizui pe eroicul său tineret.

Ascultam minunatele cântece pe care brigadierii le-au compus pe șantierul dela Agnita Botorca, li auzeam cum — după o lună de zile de muncă de șoc, de încordată muncă voluntară, care a răsturnat toate normele și toate calculele unor tehnicieni birocrați — răspundeau primului ministru care se întreba cum să-i răsplătească: **VREM NOU ȘANTIER!** „VREM NOU ȘANTIER!” Ascultând angajamentele pe care acești tineri minunați le luau în fața conducătorului clasei muncitoare din România, a secretarului general al P. C. R., eram

mândri că învingătorii dela Agnita Botorca veneau — așa cum arăta tov. Gheorghiu-Dej, **„DINTR'O ORGANIZAȚIE DE TINERET, PE CARE LUPȚA ȘI EXPERIENȚA AU MATURIZAT-O ȘI A CĂLIT-O, PROVEENAU DINTR'O ORGANIZAȚIE EDUCATĂ ȘI CRESCUTĂ DE PARTIDUL COMUNIST ROMÂN”**. Am fi vrut ca toți ceiloroi noștri să li putut vedea așa să li fremătănd de entuziasm și voioșă de luptă, să vadă pe perete telegrama de felicitare — enormă marșă — trimisă de tov. Gheorghiu-Dej brigadierilor dela Agnita-Botorca, să auză furtuna de ovăți cu care a fost primit tov. Gheorghiu-Dej când a intrat în sală urmat de tov. Chivu Stoica și Miron Constantinescu în sunetele fanfarei. În piciorul timp de câteva minute, miile de tineri au aclamat frenetic pe tov.

Vorbește d. prim ministru dr. Petru Groza: Când a intrat pe terenul Gheorghiu-Dej în cabinetul meu, mi-a spus: n'ai grija. Vom apela la munca voluntară a tineretului muncitoresc. Vom apela la Partidul Comunist care va lua inițiativa acestor lucrări. Vom avea conductă.

PE ȘANTIERUL AGNITA-BOTORCA s'au evidențiat în mod excepțional brigadierii: STAN ȘTEFAN, PADUREANU PETRE, HUDEA TANASE, AVRAMESCU CONSTANTIN, HUC TEODOR, STANESCU NICOLAE, MOLDOVEANU ION, STOIAN CONȘTANTIN, MUREȘANU AUREL, ROMAN NICOLAE, LICA ION, PISTOL ION, TUȚA ION, BABA TEOFIL, MARIA NICOLAE.

Aceștia au primit distincția de FRUNTAȘI ai MUNCII

● Pentru muncă fără preget și capacitate de organizare tov. Gh. Gheorghiu-Dej a menționat în mod deosebit pe ing. **PAVEL CRISTESCU** pe consilierul Direcțiunii Generale C. F. R. **SCIUCA NICANOR**

● Au fost citați ca exemplu de muncă devotată, fără răgaz și plină de inițiativă, inginerii **POPESCU CONȘTANTIN, NAVARRO TULLIO, ONICEANU VASILE, VLADOIANU ROMEO, HALTER IZIDOR, STERIE VIECESLAV** și monteurii **BUZOIANU ANGHIEL, NICOLESCU SOCRATE** și **DAMIAN STANCU**.

● La chemarea brigadierilor au răspuns cu tot entuziasmul 9262 muncitori și muncitoare dela uzinele și întreprinderile din împrejurimi, săpând aproape 17 km. de șanț. Muncitorii și muncitoarele dela fabricile **I. R. T. I., GAZ METAN, KARES**, etc. au lucrat la săpături, defrișarea pădurilor, instalarea conductei.

● Au dat o mână de ajutor miile de țărani din comunele **Bârghiș, Pelisoar, Moșna, Coșna Mică, 4322 țărani** au săpat 10 km șanț.

● La chemarea Partidului Comunist Român și a sindicatelor au fost antrenate **TOȚI LOCUITORII REGIUNII AGNITA-BOTORCA**

● Prefecții județelor **Târnava-Mare și Sibiu, ROBU ROMAN și MOCANU AUREL** au lucrat alături de brigadieri.

● Unitățile armatei democratice române **BATALIONUL IVANATORII DIN SIGHIȘOARA, ȘCOALA TEHNICĂ DE AVIAȚIE DIN MEDIAȘ, UNITAȚILE DE JANDARMI ȘI POMPIERI** AU PARTICIPAT ACTIV ÎN MUNCA.

Munca voluntară a economisit Statului aproape 150 milioane lei și 5 luni din durata lucrărilor

— Intreaga brigadă a fost distinsă cu „Steagul Muncii”

— Toți brigadierii au primit carnete de brigadier și vor fi decorați de către guvern urmând exemplul tineretului muncitor Tineretul universitar din Cluj s'a înrolat în brigada „RECONSTRUCȚIA” care va lucra la construirea conductei Ceaul Mate—Cluj spre a alimenta cu gaz metan Capitala Ardealului.

O nouă brigadă formată din tineri ceferiști a plecat pe șantierul Marila (lângă Oravița) spre a reconstrui sanatoriul C. F. R.

Brigadierii dela Agnita-Botorca au fost scanteia care a aprins flacăra.

„Să ne trăiești tovarășe Gheorghiu-Dej!” Vorbește Radomir Golubovici, ambasadorul Iugoslaviei.

A început „Săptămâna copilului” SĂ FACEM TOTUL pentru a creia copiilor noștri o viață mai bună

Un apel al Comitetului Central pentru Ocrotirea Copilului

Cetățeni, Cetățene,
Cunoașteți starea de mizerie în care se nasc și cresc copiii noștri dela sate și din periferiile orașelor. Este o moștenire veche și dureroasă. Dar a venit timpul să lichidăm această nefastă moștenire a trecutului, la care războiul și seceta au adăugat partea lor. A venit timpul când copiii noștri să poată crește în condiții omenești, căre vremurile vitrege au apus.
Astăzi avem în fruntea țării un Guvern democrat, călăuzit numai de grija pentru interesele poporului, pentru sănătatea lui, pentru viitorul lui.
Viitorul poporului nostru sunt copiii noștri. Pentru ei trebuie să facem tot ce putem. Să facem totul pentru a le creia o viață mai bună. Sănătatea lor fizică și morală trebuie să fie una din primele noastre preocupări.
Ocrotirea copiilor cere însă energia, devotamentul și dragostea tuturor.

Cetățeni, Cetățene,
Știm că apelul nostru va găsi ecou în inimile voastre. Toți dorim să avem copii sănătoși și fericiți. Știm că ne veți da sprijinul de care este nevoie în această operă de ocrotire a copiilor noștri. Începem această operă cu o săptămână închinată copilului. Ea se va desfășura între 6—14 Decembrie a. c. În această săptămână vă cerem să dovedeți dragostea voastră pentru copii, vă cerem să arătați că sunteți alături de Comitetul Național pentru Ocrotirea Copilului. În opera pe care o începe.

Mame, Cetățeni și Cetățene,
Dacă vălți să dispăra tristețea din ochii atâtor copii, revii alături de noi. Primiiți cu dragă inimă echipele noastre de colectare care vor veni în casele voastre. Sprijiniți-ne ca să adăruim țării o generație sănătoasă, harnică și fericită.

Comitetul Național de Ocrotire a Copilului

PROECȚELE DE LEGI privitoare la evaziunea fiscală și procedura penală aprobate de Consiliul de Miniștri

Eri la orele 11:30 a avut loc ședința săptămânală de lucru a Consiliului de Miniștri, după care s'a dat următorul comunicat:

Astăzi 5 Decembrie 1947, Consiliul de Miniștri s'a întrunit la orele 11:30 sub președinția d-lui prim ministru Dr. Petru Groza.

S'a examinat și aprobat: Proiectul de lege privitor la evaziunea fiscală și

Proiectul de lege privitor la modificarea unor dispozițiuni din codul de procedură penală.

MUNCITORII resping energic atacurile poliției ÎN INTREAGA FRANTA

Activitatea industrială a încetat la Paris.

Populația a ridicat baricade pe șoselele care duc spre Marsilia. Incidente sângeroase la Nissa.

Greviștii au ocupat oficiile poștale din Cannes și Antibes.—Gara Valence în mâinile muncitorilor.

Lupte violente între mineri și poliție în regiunile carbonifere din Nord

Trădătorii Schuman-Moch recurg la trupe coloniale

Ațătorul american la război John Dulles și-a început turneul de inspecție

Telegramele în pag. VI

In pag. 3-1 Suplimentul de Duminică

Tudor Olaru

Continuare în pag. II-a col. 1-4

VREM UN NOU ŞANTIER!

Apare No. 2 în limba română „Pentru pace tramică, pentru democraţie populară!”

Organul Biroului Informativ dela Belgrad al Partidelor Comuniste

cu următorul cuprins: G. MALENKOV: Activitatea Comitetului Central al Partidului Comunist (bolşevic) al U. R. S. S. ATATATORII LA RAZBOI CONTINUA... JACQUES DUCLOS: Rolul Partidului Comunist Francez în apărarea democraţiei Franţei...

Au apărut în editura Partidului Comunist Român

— ISTORIA RAZBOIULUI CIVIL DIN U. R. S. S. VOL. II (redacţia principală compuzând pe I. Stalin, M. Gorki, V. Molotov, C. Vorosilov, S. Kirov şi A. Jdanov)...

Proprietarii de imobile închiriate sunt obligaţi să se prezinte înaintea organelor de impunere

Termenul fixat pentru depunerea declaraţiilor de impunere a proprietăţilor cladite, închiriate, expirând la 30 Noiembrie c.r., adică...

IMPORTANTE HOTĂRIRI ale Comisei de Redresare Economică şi Stabilizare Monetară

Obligaţivitatea exploatarea pădurilor după planul stabilit de Stat

Iniţierea magazinelor de Stat şi a Societăţilor comerciale pentru import şi export de Stat

Actualizarea în lei stabilizaţi a amenzilor agricole

Comisiunea a act de deosebită satisfacţie de terminarea completă a lucrărilor instalării conductelor de gaz metan Agnita-Botorca...

Avânduse în vedere asigurarea unei cât mai bune aprovizionări a populaţiei cu diferite mărfuri precum şi împiedicarea stocării şi speculaţiei acestora...

Comisiunea a examinat şi rezolvat o serie de probleme, privind politica economică şi financiară a ţării...

Comisiunea a mai cercetat şi semnat o serie de decizii cu caracter mai restrâns ce urmează să apară în Monitorul Oficial...

DANCA A ROLULUI ISTORIC AL CLASEI MUNCITORE, NUMAI UN INALT NIVEL POLITIC SI MORAL POT EXPLICA RITMUL FURTUNOS AL ACESTEI OPRELE...

Alături de brigada Gh. Gheorghiu-Dej se va strănge întregul tineret român şi aceasta va fi cea mai mare forţă a poporului român pentru...

Cuvântarea p. imului ministru

„Brigadierii dela Agnita-Botorca au răsturnat toate normele în construirea de conducte şi au introdus un nou tempo de lucru”

„Elanul voluntarilor dela Agnita-Botorca trebuie să pătrundă în toate întreprinderile”

Vorbesc tov. Gh. Gheorghiu-Dej

A apărut în Editura P. C. R. Ediţia III din

Constituţia (Legea fundamentală) a U. R. S. S. şi Raportul Tovarăşului I. V. Stalin asupra Proiectului de Constituţie a U.R.S.S.

A apărut în broşură: PLATFORMA PARTIDULUI MUNCITORESC

Urmare din pag. 1 Gheorghiu-Dej şi Comitetul Central al P. C. R. în cadrul prezidiumului de onoare al meetingului a fost propus alături de d. prim ministru Dr. Petru Groza...

Prima Fabrică de Tigle şi Cărămizi „Bohn” s. a. Jimbolia

Carnetul Nr. 1 de brigadier, tovarăşului Gheorghiu-Dej

„Brigadierii dela Agnita-Botorca au răsturnat toate normele în construirea de conducte şi au introdus un nou tempo de lucru”

„Elanul voluntarilor dela Agnita-Botorca trebuie să pătrundă în toate întreprinderile”

Vorbesc tov. Gh. Gheorghiu-Dej

A apărut în Editura P. C. R. Ediţia III din

Constituţia (Legea fundamentală) a U. R. S. S. şi Raportul Tovarăşului I. V. Stalin asupra Proiectului de Constituţie a U.R.S.S.

A apărut în broşură: PLATFORMA PARTIDULUI MUNCITORESC

SOVROMTRANSPORT Serviciul Maritim

Anunţă Onor publicul interesat că m'n TRANSILVANIA va pleca din Constanţa în ziua de 18 Decembrie a. c. pentru: Istanbul — Haifa — Beirut — Neapole şi Marsilia.

Biletele s'au pus în vânzare - Informaţiuni: Sovromtransport, str. Povernei 1, Serv. Maritim telef 1.03.46.

COOPERATIVELE DE CONSUM DIN BUCUREŞTI cumpără direct dela producător

Fasole, prune uscate, nuci, miere, brânză, grăsime şi orice alte produse alimentare. Ofertele detaliate se vor depune la COOPERATIVA 23 August — Bucureşti Str. Vasile Lascăr 38

Prima Fabrică de Tigle şi Cărămizi „Bohn” s. a. Jimbolia

anunţă onorata clientelă din MUNTENIA, DOBROGEA, MOLDOVA ŞI BUCOVINA că se primesc comenzi şi se dau referenţe la BIROUL REPREZENTANŢELOR GENERALI...

PRIMARIA MUNICIPIULUI CRAIOVA Serviciul Financiar

Publicaţiune

Se aduce la cunoştinţă celor interesaţi că în ziua de 20 Decembrie 1947 orele 9 a. m. în localul Primăriei Municipiului Craiova, Secţia Economică, camera Nr. 16 din str. Generalismilor Stalin Nr. 28, fost Calea Brestel, se vor ţine licitaţii publice...

296 piei şi 127 kgr. talpă doşte de speculanţi la Tg. Mureş

Ingineri necinstiţi arestaţi

Obligaţiile de ore ale membrilor corpului didactic

RADIO

Duminică 7 Decembrie 1947

Universitatea Rad'o, 19.55: Buletin sportiv, 20.00: Corul Radio dirijet de Silviu Gurău, 20.30: Ora femeii, 20.50: Mic concert simfonic, 21.05: Lentă Arheoa, concert, 21.20: Cronica externă de George Ivascu, 21.35: Ionel Gesa, 21.50: Buletin de ştiri, 22.00: Radio Jurnal, 22.15: Buletinul de ştiri în limba rusă, 22.20: Buletin sportiv, 22.32: Publicitate, 22.36: Invitaţie la dans, 22.50: Radio Jurnal, 23.35: Continuarea muzicii de dans, 23.50: Muzică românească, 24.00: Închiderea emisiunii.

Incendiu

Un puternic incendiu a izbucnit ieri dimineaţa la atelierul de reparat automobile din str. Sf. Ioan Moşi nr. 27.

Incendiu

Un puternic incendiu a izbucnit ieri dimineaţa la atelierul de reparat automobile din str. Sf. Ioan Moşi nr. 27.

Incendiu

Un puternic incendiu a izbucnit ieri dimineaţa la atelierul de reparat automobile din str. Sf. Ioan Moşi nr. 27.

Incendiu

Un puternic incendiu a izbucnit ieri dimineaţa la atelierul de reparat automobile din str. Sf. Ioan Moşi nr. 27.

Sfârșit și început

de D. Zaslavski

Spengler a proorocit apusul Europei după primul război mondial. Era în realitate apusul Germaniei imperiale, care s'a prăbușit curând în bezna fascistă. Cămine a explorat noaptea omenirii. În realitate era noaptea Franței lui Pétain. Au mai fost încă multe alte opere de felul acesta — o vastă literatură în care tonul plângăreț se îmbina cu grosolănia reacționară și autodegradarea filosofică cu orgoliul sovietic. Adăncul pesimism al acestui literatură a fost cu totul artificial. Cochetăria literară a moarte acoperă teama reală de sfârșit, presimțirea reală a morții.

Această literatură a muribunzilor nu și-a încetat existența în Europa Occidentală; iar astăzi, propine citoritorului servicii sale funebre cu o deosebit de picturoasă strălucire: sicrie aurite, ghirlandă poetice, automobile funebre de cel mai nou model.

Victoria democrației asupra fascismului german n'a consolat de fel boțitorii de ambe sexe. Ea continuă să se lamenteze spasmodic și toți în același fel. Așa urlă căminii a mort.

Muribunzii din filosofie și literatură deplâng omenirea. Ei neagă tot ce e viu în ea, tot ceea ce e înțelept. Slăvesc însă putrefacția și nonsensul. Se „slăvesc” pe ei înșiși, luând propria existență drept normă pentru omenire, eroare deosebit de răspândită. Dar în moare omenirea, ci numai o epocă a ei. În același timp se naște alta. Sfârșitul unei perioade este începutul alteia; aceasta este dialectica procesului istoric.

Capitalismul se sfârșește, socialismul s'a și născut. Descompuneri literaturii pesimiste în Occident îi corespunde prin contrast înflorirea literaturii sovietice, născută din viață. Ea e pătrunsă de soare de bucuria luptei pentru om, de credința în triumful înțelepciunii și fericii. E tânără și sănătoasă și îi e silă de orice schimonosire și pervertire a vieții. Când omului sovietic îi cade sub ochi un tablou cu jalnicii desigur, cu burile umflate și verzi, cu un ochi în locul gurii și o nară după ureche, îl ridică din umeri și pleacă scârbit. Nu e chestie de gust, ci de sănătate socială și politică. Pervertirea intenționată a vieții în cadrul unei echivalențe cu descompunerea cadavrelor, indiferent sub ce nume se ascunde. Se lăsam evocarea cadavrelor pe mâna bătrânilor — înțerețului vii și sănătos li e silă de asta.

Oamenii sovietici întruhipăză linierea omenirii.

Noi nu criticăm filosofia și arta muribunzilor — nici nu merită scoatem nume în evidență prietelna existenței lor groaznice. Ușoara metoda de analiză a lucrărilor lui Sartre și de arta de a teapa lui, este metoda anatomiei patologice, aplicată la literatură. Aceste lucrări nu interesează prin ele înșile. Ele provoacă interes numai ca simptome ale unei boli mortale.

„Facies Hippocratica” — așa numesc medicii expresia feței omenescii în ultimele clipe înainte de moarte. Filosofia burgheză a vremii noastre este masca dinlăunze de moarte a capitalismului. S'a studiază oamenii de știință. Critica poate așterne calm liniștitor peste ea.

Filosofia burgheză reînnoiește cultul lui Toma din Aquino și al altor părinți ai bisericii medicale. Pentru sfârșitul epocii capitaliste — acest fapt este semnificativ. În Franța, Biserică catolică îl împinge pe de Gaulle la dictatură, iar episcopul Spellman este decretat prin harul Wall-Street-ului candidat cu cele mai mari șanse, la dictatura Vaticanului. Acești oameni se echivalează cu actualizări politice a lui Toma din Aquino în vremurile noastre.

Toate acestea te fac să-ți aminești, fără să vrei, de vremea când feudalismul s'a prăbușit în melfință și a început epoca revoluțiilor burgheze. Și aceasta a fost o epocă furtunoasă. Ea a început cu veselele povestiri ale lui Boccaccio și s'a sfârșit cu spectacolul public al executării regelui Angliei și reginei Franței.

„A fost o epocă interesantă. Călugării învățați au deplăns omenirea păcătoasă, au prezis o judecată groaznică și sfârșitul lumii, s'au căit și au asfuriș, au făcut apoi la întreaga omenire să posteașcă și să se pregădească pentru ceasul din urmă. Filosofia catolică s'a înclinat non-sensului, sfântului absurd. Aceasta însă nu l-a împiedicat cu nimic pe alți călugări, la fel de învățați să facă un îndrăzneț comerț cu indulgențe. Mănăstirile erau mari întreprinderi comerciale, cu centrala la Roma.

Căntecele umoristice și satirice ale popoarelor din toate colțurile Europei se amestecau cu cântările bisericilor și războaiele războiului cloceat furtunos, răsunau apeleri la luptă și libertate.

În unele locuri ardeau rugurile închiziției, în altele — castelele baronilor feudali. Galileu s'a chinat în temniță. Scurt timp înainte de revoluția engleză l-a vizitat Milton, poet și publicist al revoluției engleze. Așa se amestecă întinerul cu lumina, se sfârșește noaptea, începe istoria zia.

Feudalismul s'a prăbușit cu tunete. Conducătorii Spaniei militariste-feudale pe atunci puterea predominantă, erau convinși că se apropie sfârșitul lumii. Dar era

numai sfârșitul Spaniei lui Filip II, al prea sfinte închiziției, al jefuirii popoarelor de către feudali. Din sfârșitul ordinii sociale vechi, s'a ridicat, scăldată în sângele războiului civil, Anglia burgheză, apoi Franța, Statele Unite ale Americii. Venirea noii ordini sociale a fost anunțată de o filosofie și o literatură pătrunsă de dragoste de viață, care proslăvea inteligența și forța omului, ale unui singur om, ale întreprinzătorului, ale cuceritorului de noi lumi și noi piețe. În chilia unei mănăstiri benedictine și în temnițele jandarmeriei bisericicești, fostul călugăr, ereticul Toma Campanella a început proiectul său de prefacere socialistă a lumii. El și-a numit cărticica „Crașul Soarelui”. Era ideea unui gânditor singular, neobisnuit de îndrăzneț pentru vremea lui, murginită și săracioasă pentru a noastră.

Această idee a străbătut anii, în timp ce miile de cărți ale contemporanilor lui sunt uitate, au murit și nu se prăbușesc cu un șgomot, care nici nu poate fi comparat cu șgomotul produs în istoria mondială de prăbușirea feudalismului. Ce este războiul anglo-spaniol din secolul al XVII-lea, care a pus capăt dominației spaniole asupra Europei, în comparație cu războaiele mondiale din secolul al XX-lea? Ce sunt toate revoluțiile burgheze în comparație cu Marea Revoluție Socialistă din Octombrie?

Sgomotul și vutietul epocii noastre însoțesc moartea capitalismului și orice ar întreprinde pentru salvarea sa, nu face decât să-l apropie sfârșitul inevitabil. Filosofia burgheză cerșete sub ferestrele Wall-Street-ului. Ea participă la înșelarea popoarelor, pe ea însăși totuși nu o înșală presimțirile. „Happy-End”-ul (2) a rămas obligator pentru filmele ieftine ale Hollywood-ului, filosofia și literatura însă nu mai sunt în stare să găsească un sfârșit fericit.

Al doilea război mondial s'a terminat cu victoria aliaților și cu o nouă largire a spărturii în frontul capitalismului. Aceasta a pierdut mari poziții, unele în Europa Răsăriteană, altele în Asia. Guvernării Statelor Unite au încetat să se bucare de victoria lor. Ea este întrecută de victoria socialismului. Astăzi asistăm la noi încercări de a se închide cu aur spărtura aceasta, care a devenit însă așa de largă, încât nici nu mai poate fi numită spărtură. Frontul capitalismului e rupt pe toată lărgimea Europei, dela Nord la Sud. În neputința sa, Campanella se consola cu viziunea luminioasă a orașului soarelui... Nu orașul soarelui, ci un adevărat stat al soarelui văd astăzi popoarele globului pământesc răsărind în fața lor. Aceasta nu este închipuire, ci realitate.

Orașul soarelui! Nu e rău numele, pe care l-a inventat pentru viziunea sa predecesorul nostru îndepărtat, gânditor îndrăzneț. Lumina vie, vitalitatea, înțeperea puterilor, bucuria creației, iată ce distinge acea parte a lumii unde capitalismul este doborât, îngropat și ar fi chiar uitat, dacă nu ar fi reamintit de bocetele funerare, injuriile furioase, amenințările și leștile huliganice ale stăpânitorilor acelei părți a pământului care este confundată încă în noaptea.

Începutul și sfârșitul stau față în față în lupta ideologică a celor două tabere: imperialistă și anti-democratică deoparte, anti-imperialistă și democratică de alta. Oare putem fi intimidai noi, constructorii și inițiatorii unei epoci noi, de strigătele mârșoase și amenințările sălbatice ale instigatorilor la război? Ei mor, pe când noi creștem. Ei se fălesc cu forța lor și agită pumnii. Spasme și convulsii, cumenem noi, văzându-i. Începutul erei noi a erei socialiste triumfă asupra sfârșitului erei vechi, al erei capitaliste. Iar noi suntem mândri și fericiți că trăim asemenea vremi, că participăm la triumful începutului și ajutam la gonia în mormânt a aceluia care și-a trăit traiul pe pământ, dar care se încăpățânează încă și se împotrivesc, la gonia în mormânt a sistemului capitalist împreună cu toți filozofii și scriitorii, artiștii și poeții săi, care nu fac alta decât să putrezească de viu.

Sunt mai bine de 60 de ani, de când Hertz, privind Europa apuseană, care-l era contemporan scria: „Orunde privesc, nu văd decât un cârmuz, bătrâni, spețe încovalite, testament, totalitari, moșturi, sfârșituri, caut însă mereu și tot caut începuturi, — ele există numai în teorie și în abstracții”.

Începuturile existau încă de pe atunci în teoria lui Marx, în primele programe socialiste ale partidelor muncitorești... Începuturile au prins viață, acum 30 de ani, prin marea Revoluție Socialistă din Octombrie. Ele se dezvoltă și triumfează. Ele cresc și înving realitatea limpuțului nostru, în planurile cincinale, staționale ale țării noastre, în efortul creator al oamenilor muncii din țările democratiei noi, smulse de poporul sovietic din ghiaura capitalismului, în literatura sovietică și în știința sovietică, în creațiile popoarelor libere, în marce marș înainte al popoarelor cu adevărat democratice, spre culmile culturii, spre comunism.

Prezentând o realitate statică, incremențită fotografic, trunchiată de cauze, relații și dezvoltări, propunând soluții greșite, poezia nu este pătrunsă de adevăratul realism constructiv, realismul vieții deci și al artei.

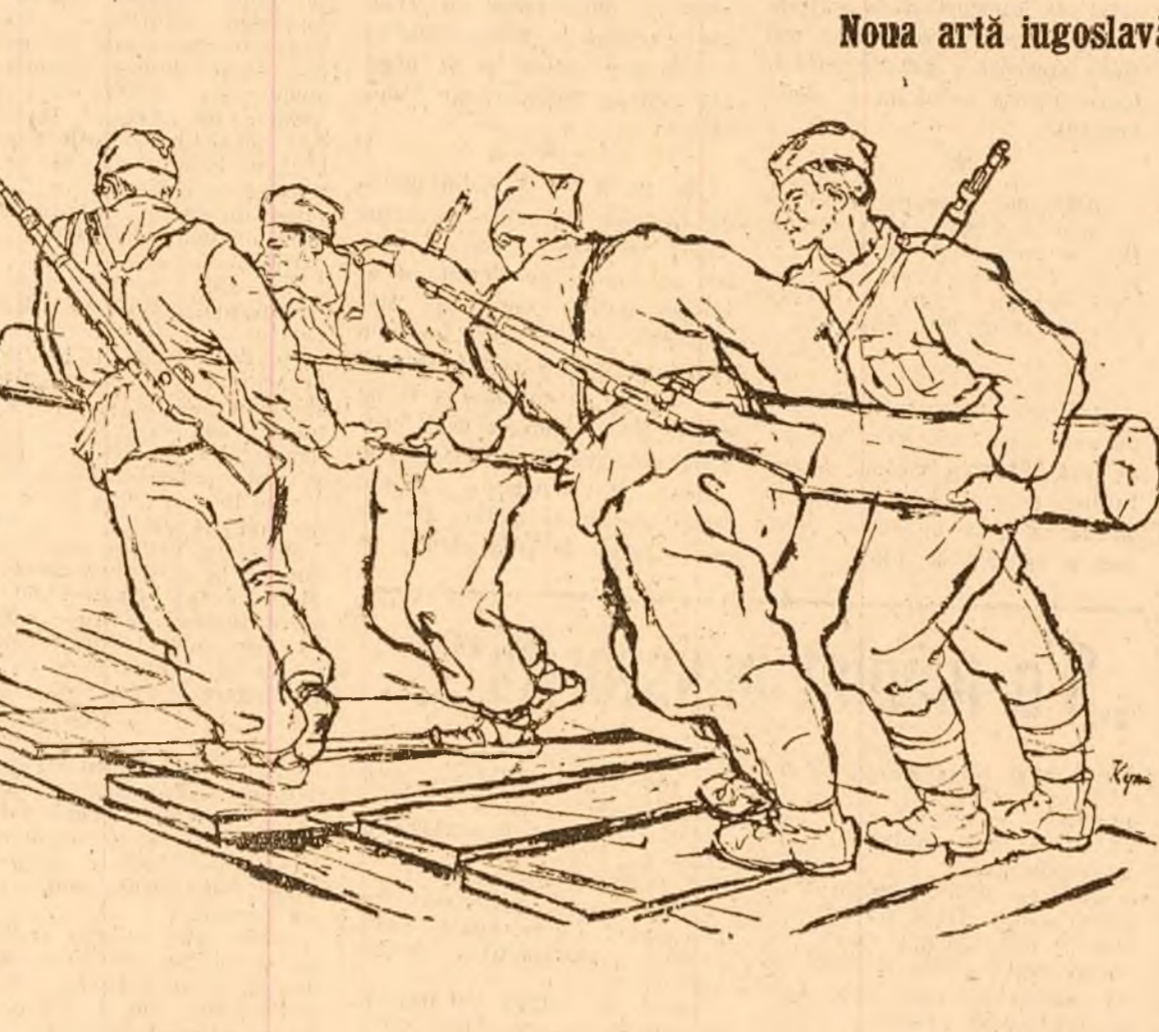
A doua poezie este mai slabă, în codul ei alți greșeli. În „Noul Treier” nu mai este înfățișată nici măcar incomplet realitatea. Muncile câmpului sunt idealizate tonul e sonor, colorile aurii.

Este exact ceea ce făcea acum câteva zeci de ani unele curente „literare”, încercând să mascheze viața de muncă a țărănimii.

În realitate însă munca țărănilor nu este o petrecere la care se duce chiulind și gătit în strale de sărbătoare. Este o muncă aspră grea, obositoare. La treierii pleava mai în-

Scanteia

SUPPLEMENTUL IDU MINICĂ

DESEN de Andreuici Kun

ȚESĂTOAREA LIBERTĂȚII

de BRANCO CIOPICI

„Și așa cos toată noaptea n'atr'una
Și aștept să nu mai vie lumina...”

Când s'o face zia, și lumina
Cusătura mea va învia,
Și nemăsurat de mult va crește
Și va rade și cu lumina.

Va înconjura pământul tot,
Ca o federă s'o întinde peste lume
Florile-mi vor răsări orlunde,
Șoimul va zbura crescut din spume.

Stelele-or să cadă ca o ploaie
Iară eu m'oi bucura curat,
Față de soacerătorii ce-or să vie
Să culeagă tot ce-au semănat.

Și va trece atunci și-o armată
De eroi tovarăși cu drapel,
Treizeci de flăcăi din satul meu
Vor păși neînfricați cu ele.

Iară eu, voi aștepta cu toamă,
Tot așa cum or s'aștepte toamă...
Poate că o mână lătuța-va
O batistă cu trei flori însăgerate.

Traducere din sârbăște
de B. PISAROV

Posta SUPPLEMENTULUI

NEGELU FABIAN. — Vă vom răspunde mai pe larg căci... d-ta nu ești singurul corespondent: în mîntea căruia să fi întârziat clarificarea drumului bun pe care merge poezia.

În scrisoarea care însoțește poeziile „Vagabondului” și „Noul Treier” scrii singur despre necesitatea introducerii realității în artă și despre valoarea realismului.

Asa însă numai în scrisoare. Căci din poeziile trimise ceea ce lipsește este toamă realism, realismul corect, constructiv.

Să explicăm. Poezia „Vagabondului” este scrisă într-o viziune sumbră, schizoidă, desurată, însoțită de o atmosferă morbidă ca și înșiși tema aleasă arată clar lipsa dumitale de orientare în realitate. Pentru că alegându-ți tema vagabondului, alegi o temă care nu este semnificativă pentru realitate, alegi un subiect mărunț și pe cale de dispariție ocolind marile subiecte ce se ridică și dezvoltă. Ori numai acestea sunt valabile deoarece numai ele care se nasc și cresc vor rămâne în realitate. Adevăratul realism ar fi constat în reliefaarea cauzelor ce au făcut din muncitor un vagabond, ar fi exprimat ora și revolta lui față de sistemul social exploator și ar fi arătat esența din această situație prin dărămarea capitalismului.

Prezentând o realitate statică, incremențită fotografic, trunchiată de cauze, relații și dezvoltări, propunând soluții greșite, poezia nu este pătrunsă de adevăratul realism constructiv, realismul vieții deci și al artei.

A doua poezie este mai slabă, în codul ei alți greșeli. În „Noul Treier” nu mai este înfățișată nici măcar incomplet realitatea. Muncile câmpului sunt idealizate tonul e sonor, colorile aurii.

Este exact ceea ce făcea acum câteva zeci de ani unele curente „literare”, încercând să mascheze viața de muncă a țărănimii.

În realitate însă munca țărănilor nu este o petrecere la care se duce chiulind și gătit în strale de sărbătoare. Este o muncă aspră grea, obositoare. La treierii pleava mai în-

Somâniet maistorița

— Tu îi dai nas lui Ivan și se suie pe divan...
Și el coșogeam-te bărbat și știe cum să-și ceară lertăciune ca să împacă...

de Ion Călugăru

„Lumina primăverii” este a doua carte din ciclul pornit cu romanul-povestire „Copilaș, zău unel nebrețnic”, apărut în 1936 și epuizat în anul dinmănea celui de al doilea război mondial. Sunt priște și zugrăvite în „Copilaria unui nebrețnic” în toțuri potolite și în „t'ro maieră de gravură”, flori, întâmplări așa cum ele se pot oglindi în mîntea unui copil, figuri ce se mișcă dealungul paginilor care oglindesc evenimente mici petrecute într'un țarg moldovenesc între anii 1907 și 1917.

„Lumina primăverii” conține din cartea întâia ajunsă adolescenți, cuprinși de neastămpărul vârstei cădă o țesătură din țargul ce li se pare uitat, iată răspunsuri la întrebările ce le pun anii 1918-1919 și găsească doar unii în chip confuz, călea ce duce la mizeria muncitorească de elibere și clarifică.

Fragmentul „So mânia mal-soarta” este în momentul al cărții concepută cu un preludiu la 1920, anul greii generale, și este scris în 1939 așică înainte de o se fi pus problemele contururilor epice în lumina concepției realismului șilelor noastre: adică nu numai epica împletită cu lirism ci epica răscolitoare și constructoare de suflere.

Acest fragment prezintă pe unii din tinerii țargului care, intrând în conflict cu materialismul dela care deprinde meșteșugul potocirii, simte cum se trezește în el conștiința situației sale de exploatat, începe să vadă călea ce duce spre organizare muncitorească.

cu gustare de ghiudem piperați și usturoali. Și dacă înmulțind numărul paharelor începe să i se cam deslege limba și să spună la verzi și uscate, odată își aducea aminte

— Eu una îți spun Johean; trebuie să-ți dai cu ilăul în cap. Ai auzit: la cap! Altfel eu fug. Iamă lumina în cap...
Ciuștele urechea. De cine să fie vorba?!

— Femeie, hăl, tu nu te gândești că dacă r'le ilăul mi se duc dracului mamele...?
— Darna șolț der Ghiță frau Hasenkop șolț Ich oșpe zu meine gutte, schöner Müll...
— Nu înțelegi, bre: nu pot uclie în băță băiatul, flindea s'a jucat...
— Atunci să știi că nu mai ai nevestă...
— Eu ce aștept? Să-mi lau una mai tânără, mai potrivită...
— Bajbuzec bătrân, Răbdă alta să te scoată din cărciumii cum te scot eu și să te alinte? Numai moartea te-ar alinia.

Ghiță ascultă. Pentru atăta lucru! Se sfădece nemții așa de tare, că pocnetele, sfârșiturile din covăile nu sunt în stare să se acoape vocea...
Nu vrei? Al să rămăi atunci cu poama de calță: să-l bei și să-l mămănci, să te spele și să te coasă...
Dlmineața japunească a intrat în covăile...
— Ghișor, îți plac alvinecile?
— Plac, coană maistorița!
— N'am alvineci, că ț-i-ăș da. Dar cafea cu lante și brânzoi tot ț-i-o da...

Zăplan cum este, poate să l-ar plăcea mai mult o hrăncă de carne friptă pe cărbuni, un șterșior de vin roșu și o pălne, rumână, atunci scoasă dela cuptor, decât „zeamă de uger de vacă”, amestecată cu iger-tură de orez prăjit. Dar dacă nara, nu-l. De donum mator se mulțumesc omul și cu frunza. La urma urmelor, fe și cafea cu lapte...
Și avea neșoalea un fel de a zămbi de a-și subția vocea, că lui Ghiță nu-l plăcu de loc. Ce-a păiți? se întreba el.

Era grasă maistorița: semăna cu scroafele leștești. Acele și pictoarele scurte și cu urechile clăpăuge, ca niște frunze de ștefciă spânzurate în cele două părți ale rătăului. Și vocea se schimba din când în când într'un fel de grohăit. Plesneau fusta și buza pe de danea. Era mult mai tânără ca maistorul neamț, și alături de dănsul, părea fata lui cea mai mare. El era înalt, uscat, camă adus din umeri cu un obraz schimonosit într'un fel, parca ar fi plâns. Johann făcuse un rând de copii cu o nevestă, care odinea de mult la țintirul din deal, a mai făcut un rând cu cea de a doua, așa că era bun și tată în același timp. Ea pășea legănant, parca se rostogolea un polobocel, el pășea tacticos, în vârfurile dețelor, ca și cum ar fi încercat, cu piciorul, dacă nu chiftește apa sub pământ. Maistorul neamț era mai supus decât copiii în fața maistorilor. Ea și-a adus răbdeniile și copiii răbdeniilor să stea și să mămănce pe scooteala lui. Și nu cumva să-și închipuie că el e unul din aceia care trebuie luat în seamă, mi-l lua dumneal în trei păzește, de fugea în covăile și de acolo pe ulii, până ce nimerea în trei, patru crășme, unde gusta o drojdoară, un pipernec și o bucăciță de zahăr, apoi câte două trei pahare de secărică, în sfârșit o jumătate două de vin negru,

un grohăit: Oxi! Și Ghiță a simțit parca un fel de cocolăș...
— Dacă vrea, n'are decât să aducă cafeaua, dacă nu, să-l fie de binel. Bătea seaua să priceapă iapa: de plimbare și ascunziș primite răchii îi arde. Nu, nu, nu...
Așteaptă, așteaptă, nimic...
În loc să vie maistorița cu ceașca de cafea cu lapte și strachina de pământ cu plăcinte, când se deschide ușa, era o nepoțică de a ei pe care o ține. O fetiță cu rochiță albastră, obrazul de albas, cu ochișorii albaștri mari, părul: fuzigie colbului cu brumă, de un alb de argint, cum-i o mătul în noaptea de ger și cu lună plină. Se sbengue cu o pisicuță. Animaluț și micuț; are ochii sticloși, blănița țigraț. Dă din lăbuțe. Prinde la un moment dat codițele fetiței și se repede cu colții asupra fundei albastre și o roada. Așa pluge cum suflă vântul în foale și cum bate ciocanul pe lău...
Mai ales că dacă își ninge bătrânețea în păr, apoi merge mai greu...
— Mai bine ț-i-al păzi tu japaneasa să nu se ia după dansa în pivnița bețivanii când se duce să tragă vinu...
De aproape un ceas de când fi tot muștrulește maistorița.

„So mânia maistorița!”
— Dece „se mânia maistorița” atât de des, prea des chiar, Johann credea că n'are nicio vină. Dar crășmarii îi luau peste picior, când era de față, iar când nu era, spuneau deschiș ce cred despre dănsul.

— Malstorie, fac păcat dacă, că-ți lași nevastă tânără și de al doilea singură cu calfa. Cine știe cum suflă vântul în foale și cum bate ciocanul pe lău...
Mai ales că dacă își ninge bătrânețea în păr, apoi merge mai greu...
— Mai bine ț-i-al păzi tu japaneasa să nu se ia după dansa în pivnița bețivanii când se duce să tragă vinu...
De aproape un ceas de când fi tot muștrulește maistorița.

Cum i se pare pisicuței că-l urmărește, iese d'n ascunziș, sare și se repede în valra la care lucrează Ghiță. Scoate un micorăiș prelung, țânguitor. Fetița izbucnește și ea în plâns; atât de sfâșietor, parca ar bate-o, cu cruzime, cineva... Nici nu s'a bănuit că o păpușă cu picuța străvezie și ochii aburii de o expresie de mare nevinoșie ar putea scoate sbierele de muiere rea...
Maistorița iese repezită din casă.

— Ce s'a întâmplat?
Copilul arată cu degetul pisica. Animaluț cocoșat, sburțit se pregătește parca să steapscă un câine nevăzut și amenințator. Ieșea fum din blănița ei catifelată...
— De ce vrei să omori și fata și măta? A sărbit cu gura maistorița. Ești mai rău ca un

— Tu îi dai nas lui Ivan și se suie pe divan...
Și el coșogeam-te bărbat și știe cum să-și ceară lertăciune ca să împacă...
Adică ce nu s'a întâmplat? Adică ce nu s'a întâmplat de s'a sfârșit furtuna. A fost o chestiă. Sau n'a fost chestiada pe care maistorița a așteptat-o. Ea a zămbit cu mi și mil de subînțeleșuri când a făgăduit cafeaua cu lapte...
— Ghișor, a mai adăugat, te-ai plimbat vreedată pe maulul Ți-iel peste drumul de fier?... Doamne cum mai m'arosea vreedată și cum se auoapa când se izbeste de bolovan!

— În lumea asta se plimbă tănuți, țărători și nebuli. Cine are moșteșug n'are timp de plimbare...
— Tu să ai și-ți strică capul. Lasă că știu eu. Zioca mă-lăcă toată noaptea stai sub lampă cu cartea în mână. Mai bine te-ai uita și tu la o fată. Că mâine te izori și dai de necaz și de bucluc...
— Fiecare, japunească, trage căruța pe partea lui...
După cum se vede, nu se arătae fermecat de făgăduiala ei și nici nu se încinsese după ceea ce dădea a înțelege.

Dar ea nu se dădu bătută: stăruia...
— Ghișor, tu când te uclia o femeie, nu-l așă ț-i plăce să se fie mai plătută...
— Ei răspunde cu nevinoșie: — Cine se cămărește la plătută sau plătută? Să fie dacă se uclia la țina, ca fiotea ce se deschide...
— Proștule! Fiotea nu ș mămăncă. Numai fructul. Și te țărănuț ce-l șoțărănuț...
Simte cam ce subînțeleș ea...
— Apă! porcuț peste din lăcomie și floare de păpădie! răspunde dănsul. Da! nu-l lăpărie în păpădie, e mă țerți de cuvântul cel prost de cămăncă...
Ea a intrat în casă. N'a mai stăruit. Numai că s'a auzit ea

(Urmare pe verso)

Ce să citim

Au apărut în Ediția Partidului Comunist Român cele trei rapoarte ale lui

A. A. JDANOV

- 1) DESPRE SITUAȚIA INTERNAȚIONALĂ.
Raportul lui A. A. Jdanov la Consfățuirea din Polonia a celor 9 Partide Comuniste, asupra împărțirii lumii în două lagăre: democratic și antiimperialist și antidemocratic imperialist și asupra ascuțirii luptei dintre ele.
- 2) RAPORT ASUPRA REVISTELOR „ZVEZDA” ȘI „LENINGRAD”
O critică profundă, și constructivă asupra unor fenomene literare din U. R. S. S., și o expunere luminoasă a rolului literaturii și culturii sovietice.
- 3) ÎN JURUL LUCRĂRII LUI G. F. ALEXANDROV: „ISTORIA FILOSOFIEI OCCIDENTALE”
O critică în lumina materialismului dialectic și istoric și o admirabilă expunere a problemelor noi, a importanței și rolului creator al filosofiei marxiste-leniniste în interpretarea fenomenelor vieții sociale.

Cărți noi

IN EDITURA „CARTEA RUSA” AU APARUT:

- Alexe Tolstoi — „Petrul cel Mare” (vol. II).
- Prof. D. Arkin — „Arhitectura rusă în trecut și astăzi”.
- Prof. Bogorov — „Tainele mâinii”.
- Vladimir Orlov — „Povestiri despre nimicuri importante”.
- „Ribbentrop & Co.”
- Prof. Z. V. Emolieva — „Pentru cine au lucrat ei?”.
- Al. C. Constantinescu — „Penicilina”.
- „Problema germană”.
- „Lăv Tolstoi” — Omul și opera

V. PLEHANOV: Contribuții la istoria materialismului

Ediția P. C. R. — București 1947

...când Marx a formulat teoria materialismului dialectic și istoric, mulți filosofi stau pe poziția materialismului. Ei își au meritul și rolul în evoluția ideilor omenirii, între acestea se află și Holm și Helvetius, doi reprezentanți ai materialismului francez secolului al XVIII-lea, cărora burgheza a filosofiei nu dat atenția cuvenită. În cartea sa „Contribuții la istoria materialismului”, apărută în românește în editura Editurii Comuniste Române, G. Plehanov, spre deosebire de soții burghezi, care au tratat dispreț pe toți materialismul, dă o analiză amănunțită a teoriilor celor doi filosofi ruși, aceluși în evoluția teoriei materialismului dialectic și istoric, arătând atât părțile pozitive, cât și negative, în concepțiile acestor filosofi, evoluției moralei, științei, artei, științei sociale, economiei politice, aplicând din punct de vedere filosofic materialismului francez. Plehanov constată „Filosofia materialistă a secolului al XVIII-lea, a fost o teorie revoluționară. Ea nu a decât expresia ideologică a el burgheziei revoluționare a secolului al XVIII-lea, a nobilimii monarhice absolute”. Și raționamentul său (1896), pe care îl definește ca „teorie revoluționară”, precum și evoluția sa până la gândirea în raport cu cultura economică a societății, plehanov scrie: „A sosit vremea în care proletariatul cântărește drepturile sale și s-au scutit acum un secol mai bine reprezentanții burgheziei, atunci când au cântărit „Regiile nobilimii”.

...inderea materialismului și filosofiei lui Marx servesc lui Plehanov pentru a-l în a doua parte a lucrării sale, într-un studiu amănunțit de Karl Marx, că materialismul dialectic reprezintă un materialism și necesar al evoluției moderne a filosofiei și științei sociale, teorie materialismului dialectic și istoric, materialismul dialectic și istoric există și o filozofie de tranziție, anume: materialismul dialectic al lui Hegel și următorii săi. Plehanov

Știați că...

...celebru roman al lui A. Fadeev „Tânăr Gardă”, după ce a fost dramatizat, urmează să fie prezentat ca operă la Opera de Stat din Moscova. Libretul este semnat de G. Spalscop.

...în Anglia numărul accidentelor de diferite feluri (circulație, industriale etc.) este de circa 3500 zilnic.

...la Farhad (Uzbekistan) pe râul Sâr-Daria se construiește una din cele mai puternice uzine hidroelectrice din U.R.S.S. Construcția acesteia urlează și servii la alimentarea cu energie electrică a întreprinderilor metalurgice urbe și la irigațiile vastelor întinderi din Uzbekistan.

...în U. R. S. S. șeful mecanic laovului a inventat o „combina” tencuitor mobil. Tencuiala se depune pe pereți cu ajutorul aceluși comprimat. Mecanismele mașinii care execută toate fazele, de la amestecul tencuiei până la depunerea ei pe pereți, sunt acționate de o centrală electrică proprie. Într-o zi „combina” tencuiește 5-600 metri pătrați de pereți (fațada unei clădiri de șase etaje).

...100% din întreaga populație a țării locuiește la București. Pentru comparație amintim că la Paris locuiesc 14% din populația Franței, iar la Londra 20% din populația Angliei.

...depurează parcurge 64,08 km. pe oră; rânduiește 400-500 km. pe oră. Puterea vizuală a vulturului este de 3 km; de la această înălțime un vultur recunoaște șoarecii de câmp.

„S'o mânieț maistorița”

(Urmare din pag. 3-a)

hingler. Nu degaba se zice că mă-tă-tea să aștept cu lapte de lupoaică.

— Ghiță se uită la ea cu totul descumpănit. Dacă n'ar fi fost atât de adânc în gânduri, da, că nu s'ar fi sădit în sinea lui cu maistorița, care avea chef de plimbarea printre răchizi, poale că ar fi fost mai cu băgare de seamă. Și nu s'ar fi întâmplat ca mă-tă să-i sărăpălească blănița și fata să izbucneasă în hohote.

— Da, Dal tu te uita așa. Te-a crescut cu grămese de căine unsă pe pâine.

— Jupănească, las-o pe mă-muța în pace, că tu și-a făcut o nimica.

— Ba mi-a făcut: te-a adus pe tine pe lume, în loc să te lepede în păru.

— Jupănească, vezi-ți de treabă, că eu n'em timp de stadă.

— Cu cine vorbești? Unle trezești, țărănoiu fără opincă?

— Dacă n'am oincă Jupănească, nu's eu viorav. Că cu fmi dau osteneala să-mi cum-

Vitrina

O nouă piesă de teatru

...sovietică tratează soarta unui american democrat, care își vede risipite iluziile pe care și le-a făcut despre democrația americană. Piesa are titlul „Soarta lui Reginald Davis” și este scrisă de V. Kojevnikov și L. Prut. Este vorba de un parășit american, care nimește în timpul războiului în mijlocul unui detașament de partizani iugoslavi.

Rana pe care o primește în timpul unei bătălii îl obligă să rămână în Iugoslavia și călăvă timp după sfârșitul războiului să vadă îndepărtate lupta forțelor democratice împotriva tendințelor profasciste incurajate de autoritățile anglo-americane într'un oraș situat lângă un golf de azur.

Premiera care a avut loc de curând la teatrul Kamerny din Moscova, s'a bucurat de un mare succes pentru adevărul cu care sunt înfățișate întâmplările și pentru puterea de convingere a întregii acțiuni.

Cu ocazia

...celui de al treilea congres al Uniunii Populare Maghiare care s'a ținut de curând la Timișoara, întrerupt maghiar încadrat în U.P.M. a editat un „manifest” festiv, sub formă de revistă.

Intre alte rubrici instructive și interesante pinem să revizăm colțul intitulat „Să ne cunoaștem”, mis în subșia pretenției româno-maghiare și cunoașterii reciprocă a culturii celor două popoare.

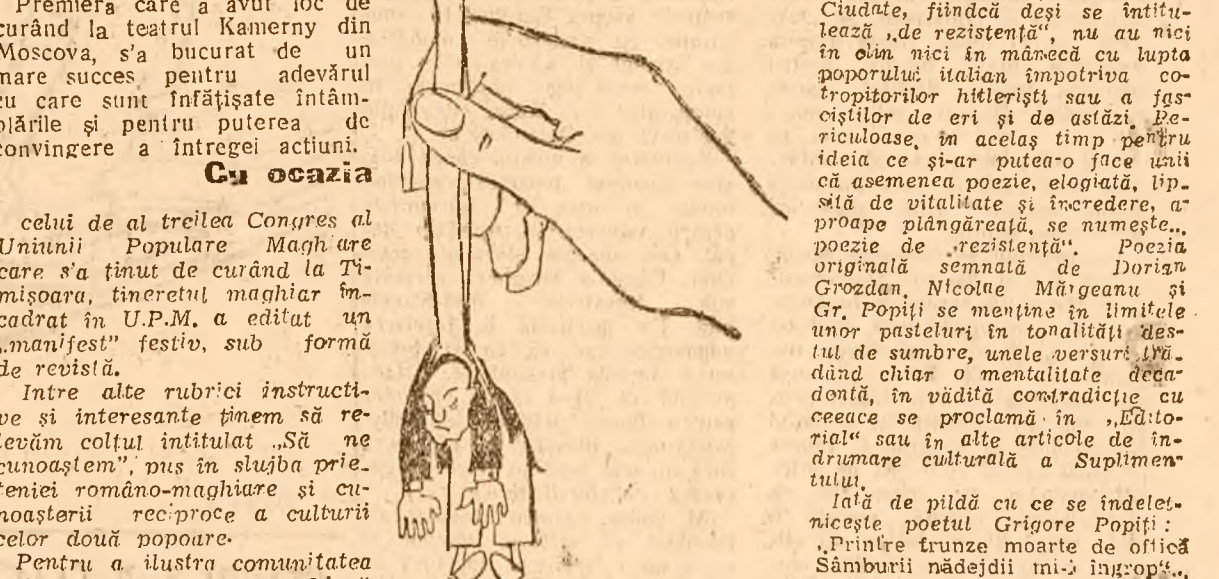
Pentru a ilustra comunitatea folkloristică româno-maghiară d'na Ardeal, revista publică două cântări populare în limba română și maghiară culese și traduse de Szabolc Lado în comuna Berci din Ardeal.

Este o inițiativă demnă de a fi laudată.

Ei arată

...pe de o parte, Sartre ca filosof n'a făcut decât să împrumute ideologia reacționară și obscurantistă a câtorva curente idealiste din trecut, dându-le o tinctură materialistă, încercând chiar să se „înrucească” unora cu marxismul și folosindu-se meru de termeni ca „libertate” sau „revoluție”, pentru a provoca astfel un echinoc care să ascundă caracterul net reacționară al filosofiei sale.

Pe de altă parte, în literatura sa, Sartre tratează exclusiv aspectele cele mai respingătoare ale vieții, ridicând în rang de mare problemă toate anomalii și pateticismele vieții burgheze, pentru a demonstra că aceste pateticisme înclătesc fondul adevărat al condiției omenestii.

Zece ani de la moartea poetului Iozsef Attila

Iozsef Attila a fost unul din cei mai mari poeți progresiști ai Ungariei. Numele lui este indestructibil legat de cei al lui Ady și Petöfi. Dar mai mult decât aceștia, Attila a fost un poet revoluționar, poetul proletariatului industrial.

Rămasesc ortan în tragedie imerete, el îndură o mizerie cruntă care îl împinge să mai mult spre mizeria muncitorească.

Versurile lui înfrăcărate și mobilizatoare îl atrag simpatia maselor și a oficialității reacționară, de pe urma căreia are mult de suferință.

La perioada când hitlerismul începe să-și întindă brațele de polip asupra Europei când mil de muncitori erau șomeri și exploatarea capitalistă creștea, Iozsef Attila a fost singurul poet din Ungaria care s'a avântat deschis, cu arta sa de înaltă valoare artistică, în uita de clasă, lupta muncitorimii conștiente împotriva pericolului fascist.

Dala moartea lui se împlinesc șase ani.

Ani aspri, grei, plini de suferințe care însă au luat sfârșit cu rezultate favorabile pentru casa muncitoare din Ungaria și din țările învecinate.

Astăzi, proletariatul maghiar cinstește cu mândrie memoria marelui Iozsef Attila, sorbind cu neșag poeziile sale.

Dar nu numai noua Ungarie democrată ci și noi ne gândim de o puternică iubire de oameni și de o mare soliditate de clasă, valoarea artei poetice a lui Attila trage dincolo de granițele patriei sale, pe care o iubea cu o dragoste lipsită de orice naționalism. Injust, de orice umă de șovinism și imbrăjșează întreaga clasă muncitoare din lume, toate popoarele luptătoare pentru libertate și progres.

Zece ani de la moartea poetului Iozsef Attila

Iozsef Attila a fost unul din cei mai mari poeți progresiști ai Ungariei. Numele lui este indestructibil legat de cei al lui Ady și Petöfi. Dar mai mult decât aceștia, Attila a fost un poet revoluționar, poetul proletariatului industrial.

„In timp ce Angliei

...merge prost, eu cu nevastă-mea vrem să trăim în America. Patriotismul e un lucru frumos, dar cu toate acestea nu suntem dispuși să fim naționalisti.”

Acesta este o parte din declarația scriitorului englez de romane humoristice P. G. Woodhouse cu ocazia terminării noului său roman scris în America.

Woodhouse nu este la prima sa manifestare trădătoare. În prima fază a războiului el locuia la Berlin și avea contact cu „personalități marcante” după cum spune el, adică Himmler, Streicher etc. În timp ce gionlește nemieșii ucidem pe compatrioții săi în Creta.

Este semnificativă atitudinea acestui scriitor burghez decedent și concepția sa despre patriotism. Este o dovadă în plus a putregalului burghez și

Concluzia

criticilor sovietici este clară și foarte precisă. Deși face pe realist și pe „critic” burghez, ba pozează chiar în „ruda” a marxismului, pe care l-ar „rectifica” însă pe ici, pe colo, Sartre servește de fapt că se poate de bine, interesele marelui burghez, interesată în lansarea unei diversivni ideologice de mare amploare, care să contracareze influența și prestigiul tot mai mare de care se bucură pretutindeni marxismul.

Brosura de care vorbim este precedată de un cuvânt introductiv în care lov. Marcel Bresslau aduce deosebitele căte, va deflorașe lămuriri în opera lui Sartre care este existențialismul, amintind și de cei câțiva existențialiști autohtoni ca Ciofan, Bernea sau Mireea Elade care cu ani în urmă, calificându-se drept „țărăniști” au precedat intrucăva pe Sartre, sfârșind mai târziu în anele tulburii ale legionarismului.

Primul număr

al Suplimentului literar, artistic și cultural al ziarului „Banatul” ce apare la Timișoara, se caracterizează singur astfel: „cu este expresia ultimă a dorințelor și capacității de creație a literarilor, artiștilor și oamenilor de cultură din Banat”.

Dacă acest lucru este adevărat, apoi nu se poate tăgădui că el este un pas înainte pentru înfăptuirea unei reviste regionale care trebuie să-și ezeze activitatea pe o linie justă și critică în fata tuturor problemelor de cultură.

Una din problemele interesante, de ridicat și cu care suntem de acord, este aceea a acordării de posibilități practice talentelor din provincie de a se afirma, de a-și vedea publicate și mai ales

Semnalăm

excelentul material ilustrativ publicat în penultimul număr al „Contemporanului”.

Reflecțiile lui Geo Bogza care descoperă „anima fierbinte” independentă aproape, a poporului iugoslav, notele de călătorie, culmele de întâlnire cu Mareschal Tito, în care Horațiu Lișanov coconcentrează trăsurile esențiale ale omului nou din țara vecină, aspectele literaturii ei, pagina de poezie iugoslavă nouă, alcătuesc un material viu, bogat, reprezentativ, adănc și deosebit de concludent.

Contribuția pe care o aduce „Contemporanul” în cunoașterea iugoslaviei de azi, este o contribuție valoroasă și de mare importanță pentru legarea prieteniei între poporul nostru și cel iugoslav.

MUMM

Nu te supăra, domnule hoț, așa înțelege întotdeauna pe... Bă, chlortore!!!

Mica publicitate

Ex-diplomat bun calculator cifre și cu cifru câtui post mai neche, export, având de relații în străinătate, baș — preferabil vinuri țiere, art'cole rare, La țică „melancolic”.

...d'interesul pentru poezie, cum' ocupăți calma, secționare. Adresați G. T. — ana-Gorj.

Vacă elvețiană cu surplusuri.

...mit lapte prin corespondență, plătiți în devize, Doritoții se vor adresa personal Geneva, rue d'Ecuvie trois.

Ofer găuină fecundă, robustă contra apartament trei camere, bucatărie, baie plus servitoare, fără copil.

Cine a găsit între Piața Națională și Gara de Nord brichetă nemurcătă, este rugat s'o înapoaze proprietarului, fiindcă tot n'are benzina.

Perdut servietă cu 50.000 lei, adăstorul este rugat să înapoaze bancnotele care nu s'pezință pentru el nici o importanță, fiind particulare strict, și să-și rețină servietă drept recompensă. Tel. 8.98.99.

A înghetat gluma și mușterii.

A înghetat și Ghiță, cu o brază de flăcău căruia îl mișește mustața și cu ochii de o limpezime căldă. Într-o zi, după ispravă, femeia se întoarce în casă și lese de acolo îmbrăbodită cu tulpanul roșu înfiorat cu vreji și frunze galbene de bostan.

Așa cum e legată sub bărbie și cum poartă fustă largă, creștă și bolne cu călcăie înalte, pare mai mult lipovancă decât nemțoaică. Și lipsește doar parul.

S'ar fi zis că l-au trecut dre-clă, se repede la Ghiță și cu o putere ce nu i s'ar fi bănuș, îi înșafăcă de păr și-l trăneste la pământ. Cotugiari încearcă să-l despartă. Fîndcă și în Ghiță s'a deșteptat o furie de taur: îl ridică, femeia pe umeri și o avărie căl colo.

Alunci se amestecă și maistorul:

— Tu ești un ticăos, un lup, un urs, un porc de căine... Să pleci... Mic nu-mi trebuie calcafe să-mi bată nevasta.

— Dacă zici, maistore să pleci, eu mă duc. Da mi-l răi în frimite după mine când ția-părea rău. N'am nicio vîcă că s'o mărlit maistoru... vorbea foarte liniștit Ghiță. Noi acu vedem cine ne ia calcaicul upăura și se poartă cu noi, ba și cum am fi javre. A fost la Mărășești o poveste. Poate să vie și alta.

— Să pleci, să nu te mai văd în ochii a fost răspunsul meșterului.

— Neindemânătoare, tocmai azi când aveam b'lete la...

Confuzie

— D'apoi n'am să le pun eu pecele fetelor ca să le păzesc. Nemtoica se scoală brusc. Se repede la plîță unde a prins o piciliță groasă cafeaua cu lapte din oală. Ia și strachină plină de plăcintă cu brânză și glonț alafar.

Au isprăvit rugăciunea lor de d'înmeacă cotugiari evrei: Sau abătut să potovească a nimăle. Iși așteaptă rîndul, în timp ce Ghiță drege cercul unei roți.

Maistorița se face că nu-l vede.

— Na, cafea!

— Și varșă oală de cafea cu lapte.

— Măi, măi! face un colțugar. A venit popoul. Mășterul l-a dat nevetei rachiu cu ardei lute.

— Na! și plăcinte!

Răstornă strachina cu plăcinte pe pământ, le calcă, le strivește, până ce brânza se amestecă cu colbul.

— Răutatea lumii! Vroiași ai unt!

Și se pornește să unșă ușă și uscătorii covăilei cu boțul mare de unt, striviț pe palma ei.

A înghetat gluma și mușterii.

A înghetat și Ghiță, cu o brază de flăcău căruia îl mișește mustața și cu ochii de o limpezime căldă. Într-o zi, după ispravă, femeia se întoarce în casă și lese de acolo îmbrăbodită cu tulpanul roșu înfiorat cu vreji și frunze galbene de bostan.

Așa cum e legată sub bărbie și cum poartă fustă largă, creștă și bolne cu călcăie înalte, pare mai mult lipovancă decât nemțoaică. Și lipsește doar parul.

S'ar fi zis că l-au trecut dre-clă, se repede la Ghiță și cu o putere ce nu i s'ar fi bănuș, îi înșafăcă de păr și-l trăneste la pământ. Cotugiari încearcă să-l despartă. Fîndcă și în Ghiță s'a deșteptat o furie de taur: îl ridică, femeia pe umeri și o avărie căl colo.

Alunci se amestecă și maistorul:

— Tu ești un ticăos, un lup, un urs, un porc de căine... Să pleci... Mic nu-mi trebuie calcafe să-mi bată nevasta.

— Dacă zici, maistore să pleci, eu mă duc. Da mi-l răi în frimite după mine când ția-părea rău. N'am nicio vîcă că s'o mărlit maistoru... vorbea foarte liniștit Ghiță. Noi acu vedem cine ne ia calcaicul upăura și se poartă cu noi, ba și cum am fi javre. A fost la Mărășești o poveste. Poate să vie și alta.

— Să pleci, să nu te mai văd în ochii a fost răspunsul meșterului.

„In timp ce Angliei

...merge prost, eu cu nevastă-mea vrem să trăim în America. Patriotismul e un lucru frumos, dar cu toate acestea nu suntem dispuși să fim naționalisti.”

Acesta este o parte din declarația scriitorului englez de romane humoristice P. G. Woodhouse cu ocazia terminării noului său roman scris în America.

Woodhouse nu este la prima sa manifestare trădătoare. În prima fază a războiului el locuia la Berlin și avea contact cu „personalități marcante” după cum spune el, adică Himmler, Streicher etc. În timp ce gionlește nemieșii ucidem pe compatrioții săi în Creta.

Este semnificativă atitudinea acestui scriitor burghez decedent și concepția sa despre patriotism. Este o dovadă în plus a putregalului burghez și

Concluzia

criticilor sovietici este clară și foarte precisă. Deși face pe realist și pe „critic” burghez, ba pozează chiar în „ruda” a marxismului, pe care l-ar „rectifica” însă pe ici, pe colo, Sartre servește de fapt că se poate de bine, interesele marelui burghez, interesată în lansarea unei diversivni ideologice de mare amploare, care să contracareze influența și prestigiul tot mai mare de care se bucură pretutindeni marxismul.

Brosura de care vorbim este precedată de un cuvânt introductiv în care lov. Marcel Bresslau aduce deosebitele căte, va deflorașe lămuriri în opera lui Sartre care este existențialismul, amintind și de cei câțiva existențialiști autohtoni ca Ciofan, Bernea sau Mireea Elade care cu ani în urmă, calificându-se drept „țărăniști” au precedat intrucăva pe Sartre, sfârșind mai târziu în anele tulburii ale legionarismului.

Primul număr

al Suplimentului literar, artistic și cultural al ziarului „Banatul” ce apare la Timișoara, se caracterizează singur astfel: „cu este expresia ultimă a dorințelor și capacității de creație a literarilor, artiștilor și oamenilor de cultură din Banat”.

Dacă acest lucru este adevărat, apoi nu se poate tăgădui că el este un pas înainte pentru înfăptuirea unei reviste regionale care trebuie să-și ezeze activitatea pe o linie justă și critică în fata tuturor problemelor de cultură.

Una din problemele interesante, de ridicat și cu care suntem de acord, este aceea a acordării de posibilități practice talentelor din provincie de a se afirma, de a-și vedea publicate și mai ales

Semnalăm

excelentul material ilustrativ publicat în penultimul număr al „Contemporanului”.

Reflecțiile lui Geo Bogza care descoperă „anima fierbinte” independentă aproape, a poporului iugoslav, notele de călătorie, culmele de întâlnire cu Mareschal Tito, în care Horațiu Lișanov coconcentrează trăsurile esențiale ale omului nou din țara vecină, aspectele literaturii ei, pagina de poezie iugoslavă nouă, alcătuesc un material viu, bogat, reprezentativ, adănc și deosebit de concludent.

Contribuția pe care o aduce „Contemporanul” în cunoașterea iugoslaviei de azi, este o contribuție valoroasă și de mare importanță pentru legarea prieteniei între poporul nostru și cel iugoslav.

Zece ani de la moartea poetului Iozsef Attila

Iozsef Attila a fost unul din cei mai mari poeți progresiști ai Ungariei. Numele lui este indestructibil legat de cei al lui Ady și Petöfi. Dar mai mult decât aceștia, Attila a fost un poet revoluționar, poetul proletariatului industrial.

Rămasesc ortan în tragedie imerete, el îndură o mizerie cruntă care îl împinge să mai mult spre mizeria muncitorească.

Versurile lui înfrăcărate și mobilizatoare îl atrag simpatia maselor și a oficialității reacționară, de pe urma căreia are mult de suferință.

La perioada când hitlerismul începe să-și întindă brațele de polip asupra Europei când mil de muncitori erau șomeri și exploatarea capitalistă creștea, Iozsef Attila a fost singurul poet din Ungaria care s'a avântat deschis, cu arta sa de înaltă valoare artistică, în uita de clasă, lupta muncitorimii conștiente împotriva pericolului fascist.

Dala moartea lui se împlinesc șase ani.

Ani aspri, grei, plini de suferințe care însă au luat sfârșit cu rezultate favorabile pentru casa muncitoare din Ungaria și din țările învecinate.

Astăzi, proletariatul maghiar cinstește cu mândrie memoria marelui Iozsef Attila, sorbind cu neșag poeziile sale.

Dar nu numai noua Ungarie democrată ci și noi ne gândim de o puternică iubire de oameni și de o mare soliditate de clasă, valoarea artei poetice a lui Attila trage dincolo de granițele patriei sale, pe care o iubea cu o dragoste lipsită de orice naționalism. Injust, de orice umă de șovinism și imbrăjșează întreaga clasă muncitoare din lume, toate popoarele luptătoare pentru libertate și progres.

Zece ani de la moartea poetului Iozsef Attila

Iozsef Attila a fost unul din cei mai mari poeți progresiști ai Ungariei. Numele lui este indestructibil legat de cei al lui Ady și Petöfi. Dar mai mult decât aceștia, Attila a fost un poet revoluționar, poetul proletariatului industrial.

„In timp ce Angliei

...merge prost, eu cu nevastă-mea vrem să trăim în America. Patriotismul e un lucru frumos, dar cu toate acestea nu suntem dispuși să fim naționalisti.”

Acesta este o parte din declarația scriitorului englez de romane humoristice P. G. Woodhouse cu ocazia terminării noului său roman scris în America.

Woodhouse nu este la prima sa manifestare trădătoare. În prima fază a războiului el locuia la Berlin și avea contact cu „personalități marcante” după cum spune el, adică Himmler, Streicher etc. În timp ce gionlește nemieșii ucidem pe compatrioții săi în Creta.

Este semnificativă atitudinea acestui scriitor burghez decedent și concepția sa despre patriotism. Este o dovadă în plus a putregalului burghez și

Concluzia

criticilor sovietici este clară și foarte precisă. Deși face pe realist și pe „critic” burghez, ba pozează chiar în „ruda” a marxismului, pe care l-ar „rectifica” însă pe ici, pe colo, Sartre servește de fapt că se poate de bine, interesele marelui burghez, interesată în lansarea unei diversivni ideologice de mare amploare, care să contracareze influența și prestigiul tot mai mare de care se bucură pretutindeni marxismul.

Brosura de care vorbim este precedată de un cuvânt introductiv în care lov. Marcel Bresslau aduce deosebitele căte, va deflorașe lămuriri în opera lui Sartre care este existențialismul, amintind și de cei câțiva existențialiști autohtoni ca Ciofan, Bernea sau Mireea Elade care cu ani în urmă, calificându-se drept „țărăniști” au precedat intrucăva pe Sartre, sfârșind mai târziu în anele tulburii ale legionarismului.

